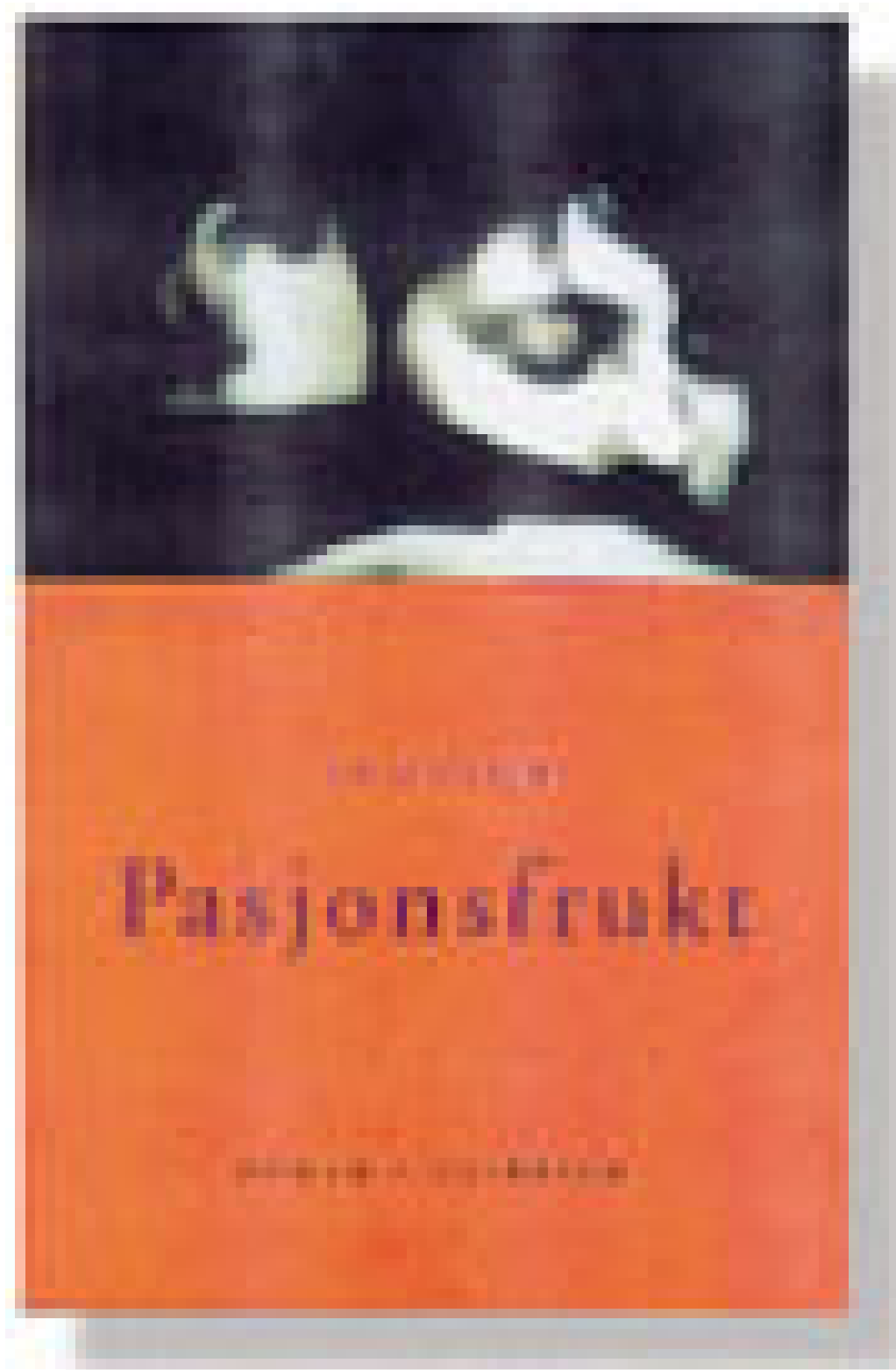

Vakker bok om en mann i krise

[BOKOVERSIKT](#)

Det sies at mannens urangst er at hans avkom ikke skal være *hans* avkom. Dette blir da også brukt som forklaring på mange slags kvinneundertrykking, som tilsøring og omskjæring, for å nevne de mest ekstreme. At angsten i seg selv kan være vel begrunnet, viser det faktum at så mye som ett av ti barn i verden ikke er avlet av den mannen som alle antar er faren.

Tallet ovenfor er ikke hentet ut av Cochrane-databasen, men fra boken *Pasjonsfrukt*. Denne romanen av den nederlandske forfatteren Karel G. van Loon handler nemlig om en mann, Armin, som uventet må forholde seg til at det står slik til for hans del. I forbindelse med infertilitetsutredning får han vite at han er steril og alltid har vært det

(Klinefelters syndrom). Problemet er bare at Armin har en 13 år gammel sønn, Bo, fra sitt første samboerforhold. Armin har hatt hovedomsorgen for sønnen helt fra starten og vært alenefar de siste ti årene, etter at Bos mor Monica uventet ble syk og døde.

Opplysningen om at Bo ikke kan være hans biologiske sønn, slår helt beina under Armin. Mange spørsmål melder seg: Hvem er faren? Hva skal han si til Bo? Og hvordan kunne Monica bedra ham uten at han merket noe som helst? Bokens handling kretser rundt Armins forsøk på å finne svar på disse tre spørsmålene. Letingen etter ”Den Egentlige Faren” fører etter en del tragikomisk prøving og feiling faktisk frem (det er med elskere som med mordere – de finnes ofte i nærmiljøet, mer skal ikke røpes). Oppgjøret med Bo går også sin til dels ukontrollerte gang. Det som imidlertid tar mest plass, både i boken og i Armins sinn, er den tunge prosessen han må gå gjennom for å omskrive historien. Virkeligheten var ikke slik han trodde den var. Han gjenopplever de årene han levde sammen med Monica med dette for øye.

Boken er nydelig, den er varm, sensuell og full av lavmælt humor. *Pasjonsfrukt* er da også blitt en stor suksess og er belønnet med Nederlands mest prestisjetunge litteraturpris. Har den så noe med leger å gjøre? Nei, selv om den faste allmennlegen faktisk spiller en nokså fornøylig birolle, så har den ikke det. Men også vi leger blir klokere av å la oss berøre av god skjønnlitteratur.

MetteBrekke

St. Hanshaugen legesenter

Oslo

Publisert: 30. juni 2001. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 10. september 2026.